

Anonymizované znenie

Preklad

C-303/20 – 1

Vec C-303/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

8. júl 2020

Vnútroštátny súd:

Sąd Rejonowy w Opatowie

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

27. september 2019

Žalobkyňa:

Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Žalovaná:

KM

[omissis]

UZNESENIE

Opatów, 27. septembra 2019

Sąd Rejonowy w Opatowie I (Okresný súd Opatów), občianskoprávny senát
v zložení:

[omissis]

po pojednávaní 27. septembra 2019 v Opatowe

vo veci

žaloby podanej spoločnosťou Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

v Luxemburgu

proti KM

o zaplatenie dlhu

rozhodol takto:

Súdnemu dvoru Európskej únie v Luxemburgu sa predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania, predmetom ktorého je táto právna otázka:

- I. Sankcia zodpovednosti za priestupok stanovená v článku 138c § 1 poľského Kodeks wykroczeń (Zákonník o priestupkoch) uložená za nesplnenie povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá je zakotvená v článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, predstavuje skutočné a dostatočné uplatnenie požiadavky stanovenia vo vnútroštátnom práve účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií za to, že veriteľ poruší povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorú od členského štátu požaduje článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS?
- II. Konanie sa prerušuje. [článok 177 § 1 bod 3¹ kodeks postępowania cywilnego (Občiansky súdny poriadok; ďalej len „k.p.c.“)]

ODÔVODNENIE

uznesenia z 27. septembra 2019

I. Vnútroštátne ustanovenia.

a) článok 9 ustawa z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (zákon z 12. mája 2011 o spotrebiteľskom úvere) (konsolidované znenie, Dz.U.2019.1083)

1. Poskytovateľ úveru je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa.

2. Posúdenie úverovej bonity sa uskutočňuje na základe informácií získaných od spotrebiteľa alebo na základe informácií získaných z príslušných databáz alebo zo súboru údajov poskytovateľa úveru.

3. Spotrebiteľ je na žiadosť poskytovateľa úveru povinný predložiť dokumenty a informácie, ktoré sú potrebné na posúdenie úverovej bonity.

4. Pokiaľ je poskytovateľom úveru banka alebo iná inštitúcia, ktorá je na základe zákona oprávnená poskytovať úvery, uskutočňuje sa posúdenie úverovej bonity podľa článku 70 ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (zákon z 29. augusta 1997 o bankovom práve), ako aj iných právnych predpisov záväzných pre tieto subjekty, pričom sa zohľadnia odseky 1 až 3.

b) článok 138c § 1a a §4 kodeks wykroczeń (Zákonník o priestupkoch)

§ 1a. Ten istý trest (pokuta) sa uloží tomu, kto si pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere so spotrebiteľom nesplní povinnosť posúdiť úverovú bonitu.

§ 4. Ak je podnikateľom hospodársky subjekt, ktorý nie je fyzickou osobou, zodpovednosť stanovenú v ustanoveniach § 1 až 3 nesie osoba riadiaca prevádzku, alebo osoba, ktorá je poverená uzatvárať zmluvy so spotrebiteľmi.

c) článok 24. kodeks wykroczeń (Zákonník o priestupkoch)

§ 1. Pokuta sa uloží vo výške od 20 do 5000 PLN, pokiaľ zákon nestanovuje inak.

§ 2. Ak sa za priestupok spáchaný s cieľom získať majetkový prospech uloží trest odňatia slobody, uloží sa popri tomto treste aj pokuta, ibaže by uloženie pokuty nebolo účelné.

§ 3. Pri stanovení výšky pokuty sa vezmú do úvahy príjmy páchatel'a, jeho osobné a rodinné pomery, majetkové pomery a zárobkové možnosti.

d) článok 45 kodeks wykroczeń (Zákonník o priestupkoch)

§ 1. Trestnosť priestupku zaniká, pokiaľ od jeho spáchania uplynul rok; ak sa v tomto období začalo konanie, trestnosť priestupku zaniká uplynutím 2 rokov od skončenia tejto lehoty.

II. Skutkový stav a priebeh konania.

Poskytovateľ pôžičky Aasa Polska S.A. so sídlom vo Varšave a žalovaná KM uzavreli 23. mája 2018 zmluvu o pôžičke (spotrebiteľskom úvere) číslo 40725167. Celková výška pôžičky bola stanovená na 5 000 PLN, ale celková suma na úhradu predstavovala 8 626,58 PLN. Celková suma na úhradu zahŕňala tieto peňažné sumy: 5 000 PLN – istina pôžičky, 536,58 PLN - úroky za celé obdobie záväznosti zmluvy, 2 490 PLN – poplatok za poskytnutie pôžičky a 600 PLN – správne poplatky. Pôžička mala byť splatená v 24 splátkach po 408 PLN v období od 22. júna 2018 do 22. mája 2020.

Žalovaná ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy už mala záväzky vyplývajúce z 23 zmlúv o pôžičke a úverových zmlúv. Suma dlhu z týchto všetkých zmlúv bola 261 850 PLN, pričom celková výška mesačných splátok vyplývajúcich z týchto záväzkov dosahovala výšku 8 198 PLN. Ku dňu 24. júna 2019 predstavovala celková výška záväzkov žalovanej sumu 163 500 PLN.

Manžel žalovanej (AB) ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy už mal záväzky vyplývajúce z 24 zmlúv o pôžičkách a úverových zmlúv. Suma dlhu z týchto všetkých zmlúv bola 457 830 PLN, pričom celková výška mesačných splátok vyplývajúcich z týchto záväzkov dosahovala výšku 9 974,35 PLN.

Žalovaná ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy bola zamestnaná na základe pracovnej zmluvy a jej mzda bola vo výške 2 300 PLN netto. Manžel žalovanej nepracoval a nemal príjmy z dôvodu choroby.

Predmetná zmluva bola uzatvorená cez sprostredkovateľa úveru. Poskytovateľ pôžičky pred uzatvorením zmluvy nezisťoval majetkovú situáciu žalovanej a výšku jej záväzkov. Počas rozhovoru pred uzatvorením zmluvy o pôžičke neboli položené otázky týkajúce sa majetkovej situácie žalovanej, ani situácie jej manžela; predovšetkým ich príjmov a výšky ich záväzkov.

Pohľadávka vyplývajúca z predmetnej zmluvy o pôžičke bola prevedená na Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A. so sídlom v Luxemburgu.

Právny nástupca poskytovateľa pôžičky v žalobe proti KM podanej na Sąd Rejonowy w Opatowie (Okresný súd Opatów) 4. apríla 2019 žiadal zaplatenie sumy 7 139,76 PLN spolu so zákonnými úrokmi z omeškania počítanými odo dňa podania žaloby až do dňa zaplatenia.

Žalovaná KM vo svojej odpovedi na žalobu navrhla, aby sa žaloba v celom rozsahu zamietla.

Uznesením zo 14. júna 2019 bola splnomocnenému zástupcovi žalobkyne uložená povinnosť poskytnutia informácií o krokoch, ktoré poskytovateľ pôžičky podnikol na účely posúdenia úverovej bonity žalovanej, a predloženia dokumentov získaných pri preverovaní úverovej bonity žalovanej. Predmetná povinnosť nebola

splnená, nakoľko splnomocnený zástupca žalobkyne doteraz neposkytol žiadne informácie a ani nepredložil žiadne dokumenty.

III. Odôvodnenie prejudiciálnej otázky

Podľa článku 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. Ďalej článok 23 smernice stanovuje, že členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Podľa odôvodnenia 47 smernice by však členské štáty mali ustanoviť pravidlá o sankciách uplatniteľných v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a zabezpečiť ich vykonávanie. Aj keď výber sankcií ostáva v právomoci členských štátov, ustanovené sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Podľa článku 9 ustawa z 12. mája 2011 r. o kredycie konsumenckim (zákon z 12. mája 2011 o spotrebiteľskom úvere) (konsolidované znenie, Dz.U.2019.1083) poskytovateľ úveru je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa (§ 1). Posúdenie úverovej bonity sa uskutočňuje na základe informácií získaných od spotrebiteľa alebo na základe informácií získaných z príslušných databáz alebo súboru údajov poskytovateľa úveru. (§ 2) Spotrebiteľ je na žiadosť poskytovateľa úveru povinný predložiť dokumenty a informácie, ktoré sú potrebné na posúdenie úverovej bonity. (§ 3). Pokiaľ je poskytovateľom úveru banka alebo iná inštitúcia, ktorá je na základe zákona oprávnená poskytovať úvery, uskutočňuje sa posúdenie úverovej bonity podľa článku 70 ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (zákon z 29. augusta 1997 o bankovom práve), ako aj iných právnych predpisov záväzných pre tieto subjekty, pričom sa zohľadnia odseky 1 až 3. (§ 4)

Porušenie povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa sa v poľskom práve sankcionuje v článku 138c § 1a a § 4 kodeks wykroczeń (Zákonník o priestupkoch). Nesplnenie povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa je priestupkom a hrozí zaň trest pokuty vo výške od 20 do 5 000 PLN. V tejto súvislosti treba uviesť, že sankcia zodpovednosti za priestupok je jedinou sankciou, ktorú poľské právo stanovuje za nesplnenie povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa. Nevykonanie alebo nenáležité vykonanie tejto povinnosti – podľa poľskej právnej doktríny a judikatúry poľských súdov – nevedie k neplatnosti zmluvy a k zodpovednosti poskytovateľa úveru za škodu ani voči spotrebiteľovi, ani voči ručiteľovi alebo iným tretím osobám, ktoré ručia za

splatenie spotrebiteľského úveru. Negatívne posúdenie úverovej bonity spotrebiteľa zároveň poskytovateľovi úveru neukladá povinnosť zamietnuť poskytnutie úveru alebo pôžičky.¹

Podľa názoru vnútroštátneho súdu sankcia zodpovednosti za priestupok stanovená v poľskom práve nespĺňa požiadavky stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS.

Predmetná sankcia je neúčinná, keďže poskytovateľov úverov a pôžičiek, obzvlášť pracujúcich v sektore takzvaných nebankoviek a bleskových pôžičiek na krátky čas, nemotivuje k posudzovaniu úverovej bonity spotrebiteľa. Názorným príkladom toho je predmetná vec, ako aj iné veci s rovnakým skutkovým stavom, ktorými sa vnútroštátny súd zaoberal. Z analýzy skutkového stavu predmetnej veci, ako aj zo skutkového stavu iných vecí jednoznačne vyplýva, že pôžičky a úvery sa udeľujú nadmerne zadlženým osobám, ktoré nemajú žiadne zdroje príjmov alebo majú nízke príjmy, pričom tieto príjmy sú už veľakrát zaťažené exekúciami. Informácie o preverení osoby, ktorá žiada o úver alebo pôžičku, uvádzané poskytovateľmi pôžičiek a úverov v ich databázach sú zvyčajne nepravdivé a neodzrkadľujú skutočný skutkový stav. Podľa vnútroštátneho súdu predmetná vec je príkladom uplatnenia takejto praktiky a v prospech toho svedčí aj skutočnosť, že žalobkyňa doteraz nepredložila informácie týkajúce sa posúdenia úverovej bonity žalovanej a informácie týkajúce sa žalovanej získané z databáz; predovšetkým Biuro Informacji Gospodarczej InfoMonitor SA (Úrad hospodárskych informácií InfoMonitor SA) so sídlom vo Varšave, Krajowy Rejestr Długów Biura Informacji Gospodarczej S.A. (Štátny register dlžníkov úradu hospodárskych informácií SA) so sídlom vo Vroclave, Biuro Informacji Kredytowej S.A. so sídlom vo Varšave, Rejestru Dłużników ERIF Biura Informacji Gospodarczej S.A. (Register dlžníkov ERIF úradu hospodárskych informácií SA) so sídlom vo Varšave a databáza Związek Banków Polskich (Združenie poľských bánk). Treba však konštatovať, že z obsahu informačného formulára týkajúceho sa pôžičky, ktorú si vzala žalovaná, vyplýva, že poskytovateľ pôžičky pred uzatvorením danej zmluvy deklaroval preverenie žalovanej v uvedených databázach a že žalovaná v zmluve o pôžičke splnomocnila veriteľa, aby sa obrátil na Biuro Informacji Kredytowych (ďalej len „BIK“) o sprístupnenie informácií predstavujúcich bankové tajomstvo. V samotnej zmluve je zároveň zakotvené, že udelenie splnomocnenia na výkon týchto činností je podmienené splnením zákonnej požiadavky posúdenia úverovej bonity klienta a teda je aj podmienkou pre uzatvorenie zmluvy o pôžičke a pre schválenie pôžičky.

¹ Czech Tomasz, Kredyt konsumencki. Komentarz, II. wydanie, SIP Lex, rozsudok Sąd Apelacyjny (odvolací súd) vo Varšave zo 7. mája 2014, VI ACa 945/13, LEX č. 1469473; rozsudok SO (krajský súd) so sídlom v Kielce z 11. júna 2014, II Ca 452/14, LEX č. 1511361; rozsudok Sąd Apelacyjny (odvolací súd) so sídlom v Białymstoku zo 6. novembra 2014, I ACa 452/14, LEX č. 1566930, uznesenie Najvyššieho súdu (ďalej len „SN“) (7) z 30. septembra 1996, III CZP 85/96, OSP 1997, č. 7-8, pol. 139.

V súvislosti s dôkazmi zhromaždenými vnútroštátnym súdom v priebehu predmetného konania, najmä s informáciami o počte a výške záväzkov žalovanej a jej manžela, nemožno vyššie uvedené kroky veriteľa považovať za nič iné než za falošné vyhlásenia, ktoré nemajú nič spoločné s výkonom povinnosti riadneho preverenia úverovej bonity klienta. Navyše treba uviesť, že opomenutia posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa sa považujú za faktor, ktorý priťahuje pozornosť klienta, a za dôležitú súčasť reklamy poskytovateľa úveru či pôžičky. Často je vidieť reklamu, v ktorej sa bez obalu hovorí o priznaní pôžičky alebo úveru bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa, vyjadrenú slovami „pôžička bez BIK-u za 5 minút“, „pôžičky na základe čestného vyhlásenia“, ba dokonca „pôžička aj pri exekúcii za 15 minút“. Treba zdôrazniť, že negatívne dôsledky uplatňovania takéhoto typu praktík poľské orgány zaznamenali a odzrkadlili sa v odôvodnení vládneho návrhu ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania lichwie (návrh zákona č. 3600) (zákon o zmene niektorých zákonov s cieľom zabrániť úžere).² Treba však dodať, že v súvislosti s uplynutím VIII. volebného obdobia Sejm zahŕňajúceho obdobie od 2015 do 2019 bol predmetný návrh zákona pozastavený a preto ním navrhované zmeny neboli schválené.

To, že sankcia stanovená v poľskom práve nemá ani odstrašujúci účinok, zasa preukazuje propagovanie hospodárskej činnosti spočívajúcej v schvaľovaní pôžičiek a úverov prostredníctvom informácií o neposudzovaní úverovej bonity potenciálneho klienta. Okrem toho treba uviesť, že opomenutie posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa alebo výkon nenáležitého posúdenia tejto bonity je skutočne realizované v praxi a vedie k schvaľovaniu pôžičiek a úverov zadlženým osobám a osobám, u ktorých nie je záruka, že ich splatia. Uplatňovanie týchto praktík podľa vnútroštátneho súdu vylučuje dosiahnutie jedného z cieľov smernice zakotveného v odôvodnení 26, konkrétne podpory zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu a motivovania poskytovateľov úverov k tomu, aby neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity. Tolerovanie takýchto praktík predstavuje aj porušenie povinnosti výkonu príslušného dohľadu zo strany členského štátu na vyvarovanie sa takémuto správaniu, ako aj porušenie povinnosti stanovenia potrebných opatrení na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch.

Podľa názoru vnútroštátneho súdu absencia odstrašujúceho účinku vyplýva z toho, že sankcia stanovená za porušenie povinnosti preskúmania úverovej bonity spotrebiteľa je príliš mierna. Porušenie tejto povinnosti predstavuje priestupok, za ktorý hrozí výlučne trest v podobe pokuty vo výške od 20 do 5 000 PLN. Trestnosť priestupku zvyčajne zaniká uplynutím jedného roka od okamihu jeho spáchania a pokiaľ sa v tomto období začalo konanie trestnosť priestupku zaniká uplynutím 2 rokov od uplynutia danej lehoty. Zodpovednou za priestupok je iba fyzická osoba, pričom tento druh zodpovednosti sa teda netýka právnických osôb,

² <http://www.sejnn.gov.pl/sejm8.nsf/druk.xsp?nr=3600>

ani organizačných jednotiek bez právnej subjektivity. To má zásadný význam, keďže množstvo subjektov poskytujúcich pôžičky a úvery na poľskom trhu vykonáva danú činnosť ako právnická osoba. Sankcia zodpovednosti za priestupok sa netýka poskytovateľa úveru alebo pôžičky ako právnickej osoby alebo organizačnej jednotky, ale len fyzickej osoby, ktorá sama koná ako poskytovateľ úveru alebo poskytovateľ pôžičky, prípadne sa týka osoby riadiacej prevádzku respektíve osoby poverenej uzatváraním zmlúv so spotrebiteľmi. Poskytovateľ úveru alebo poskytovateľ pôžičky, ktorý je právnickou osobou, v skutočnosti nenesie žiadnu zodpovednosť za nesplnenie povinnosti preverenia úverovej bonity spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy. Nesplnenie tejto povinnosti nemá nijaký vplyv na platnosť uzatvorenej zmluvy a nezabavuje poskytovateľa úveru výhod vyplývajúcich z tejto zmluvy, predovšetkým práva na úroky, či na províziu. Časté opomínanie splnenia povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa – podľa vnútroštátneho súdu – dokazuje, že sankcie stanovené v poľskom práve nie sú odstrašujúce a neodrádzajú poskytovateľov úverov alebo pôžičiek od nezodpovedného schvaľovania pôžičiek a úverov. Poskytovateľ pôžičky alebo úveru, ktorý priznal úver alebo pôžičku a pritom porušil povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, nestráca žiadnu výhodu vyplývajúcu z uzatvorenej zmluvy o pôžičke, či úveru. Sankcia zodpovednosti za priestupok sa vzťahuje len na fyzickú osobu a ani nepriamo, ani priamo sa nedotýka poskytovateľa úverov alebo pôžičiek.

Podľa vnútroštátneho súdu sankcia zodpovednosti za priestupok sa nevyznačuje ani priamou úmerou závažnosti porušenia povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa. Na tomto mieste treba uviesť, že cieľom predzmluvnej povinnosti veriteľa vykonať posúdenie úverovej bonity žiadateľa o úver je ochrana spotrebiteľov pred rizikami nadmerného zadlženia a platobnej neschopnosti, čím prispieva k dosiahnutiu cieľa smernice 2008/48 spočívajúceho na stanovení úplnej a záväznej harmonizácie v mnohých kľúčových oblastiach spotrebiteľského úveru, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi. Povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa má zaručiť skutočnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným schvaľovaním úverov, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti.³

Podľa vnútroštátneho súdu na základe vyššie uvedeného povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa má značný význam pre dosiahnutie cieľov smernice a nemožno je považovať za nepodstatnú, či dokonca za zbytočnú záťaž. Takisto aj kroky zamerané na posúdenie úverovej bonity spotrebiteľa, ktoré podnikli poskytovatelia úverov alebo pôžičiek, nemôžu byť iba fiktívne, ale musia byť skutočné a primerané k splneniu tejto povinnosti. Absencia zodpovedajúcej sankcie za porušenie povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa podporuje

³ Rozsudok Súdneho dvora z 27. marca 2014, C-565/12.

nekontrolované zadlžovanie a vedie k dlhovej špirále. O takýto prípad ide u žalovanej, u ktorej výška jej zadlženia je značná, pričom k vzniku takéhoto zadlženia v podstatnej časti prispelo aj opomenutie povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľky zo strany poskytovateľa pôžičky. Absencia zodpovedajúcej sankcie taktiež nenúti poskytovateľov úverov k tomu, aby zmenili svoje praktiky tak, aby dôslednejšie dodržiavali povinnosti, ktoré im ukladá smernica 2008/48 a zákon, ktorým sa smernica preberá do vnútroštátneho právneho poriadku členských štátov. To negatívne vplyva na dosiahnutie jedného z cieľov smernice, konkrétne zaručenia skutočnej ochrany spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti.

Podľa vnútroštátneho súdu je potrebné predložiť tento návrh na začatie prejudiciálneho konania, aby sa vylúčili uvedené pochybnosti a aby daný súd mohol vydať rozhodnutie v konaní vo veci samej. Odpoveď na danú otázku bude priamo relevantná pre posúdenie účinkov nesplnenia povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a okrem toho bude referenčným ukazovateľom tak pre predmetnú vec, ako aj pre iné veci s rovnakým alebo podobným skutkovým a právnym stavom. Odpoveď je potrebná, keďže Súdny dvor sa doteraz priamo nezaoberal otázkou položenou v tomto návrhu a vyššie uvedenou praxou spočívajúcou v opomenutí splniť si povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, čo podľa vnútroštátneho súdu nepriaznivo ovplyvňuje dosahovanie cieľov smernice a výrazne oslabuje účinnosť pravidiel práva Spoločenstva.

Za daných podmienok a vzhľadom na vyššie uvedené úvahy vnútroštátny súd rozhodol tak, ako je uvedené bode I výroku uznesenia.

[omissis] [prerušenie konania]

[omissis] [vnútroštátne konanie]